

vaikutusta laskuttaessaan kilpailulle avoimen sektorin palveluista. Sen tarvitsisi ainoastaan noudattaa asiassa Akzo⁽²⁾ annetun tuomion mukaisia edellytyksiä, eli kattaa vähintään muuttuvat kustannuksensa.

Tuomiossa ei perustella miten suljetun sektorin oikeudet ovat voineet vaikuttaa kustannuksiin ja miten tällainen tarkastus olisi pitänyt suorittaa.

– EY 88 artiklan rikkominen:

Tuomiossa riitautetaan sellainen laaja harkintavalta, jota komissio voi käyttää silloin, kun kyseessä ovat taloudellisesti monimutkaiset toimenpiteet. EY 88 artiklasta kuitenkin seuraa, että komission täytyy voida käyttää laajaa harkintavaltaa ei ainoastaan arvioidakseen valtiontuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille, mutta myös määritellä monimutkaisten valtion toimenpiteiden osalta, onko kyseessä valtiontuki.

– EY 87 artiklan rikkominen:

Tuomiossa todetaan virheellisesti, että kaikki valtion myöntämät edut ovat valtiontukea; kuitenkin ainoastaan taloudellisten varojen siirto voidaan määritellä valtiontueksi.

Tuomio on vääristänyt normaalien markkinaedellytysten käsitteen.

⁽¹⁾ EYVL L 164, 9.6.1998, s. 37.

⁽²⁾ Asiassa C-62/86 13.7.1991 annettu tuomio, Kok. 1986, s. I-3359.

Galileo Companyn ja Galileo International L.L.C.: n 15.12.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-113/99,⁽¹⁾ Galileo Company ja Galileo International L.L.C., joita tukee Amadeus Global Travel Distribution SA, vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio, 15.12.2000 antamasta määräyksestä

(Asia C-96/01 P)

(2001/C 134/12)

Galileo Company ja Galileo International L.L.C. ovat valittaneet 15.12.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-113/99, Galileo Company, kotipaikka Windsor, Berkshire (Yhdistynyt kuningaskunta) ja Galileo International L.L.C., kotipaikka Rosemount, Illinois (Yhdysvallat), joita tukee Amadeus Global Travel Distribution SA, vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komis-

sio, 15.12.2000 antamasta määräyksestä. Valittajien edustaja on Richard Plender QC, avustajinaan solicitor Katherine Holmes ja solicitor Daniel Austin, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Richards Butler.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoo riidanalaisen määräyksen,
2. hylkää neuvoston, jota komissio tukee väliintulijana, esittämän oikeudenkäyntiväitteen,
3. ottaa valituksen tutkittavaksi,
4. palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta tämä voi tutkia tosiseikat,
5. velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa sekä kulut, jotka ovat aiheutuneet neuvoston oikeudenkäyntiväitteen tutkimisesta, mukaan lukien kulut, joita on aiheutunut komission väliintulokertomukseen vastaamisesta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

a) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan, että riidanalainen toimenpide koskee järjestelmäpalvelujen tarjoajina olevia kantajia suoraan ja samalla tavoin kuin muita järjestelmäpalvelujen tarjoajia, ja tämä oikeudellinen virhe perustuu seuraaviin tosiseikkoihin:

i) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon eikä soveltanut yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jonka mukaan toimenpide voi koskea yksittäistä tarjoajaa henkilökohtaisesti siitä huolimatta, että tämä kuuluu riidanalaisen toimenpiteen hyväksymisajankohtana erikseen määriteltävien ja yksilöitävien tarjoajien joukkoon. Toimenpide voi koskea tällaista tarjoajaa henkilökohtaisesti, jos toimenpidettä sovelletaan yritystoimintaan, joka on aloitettu kyseisellä alalla toimenpiteen hyväksymisajankohtana ja jos toimenpiteen avulla ei tehdä ylikansallisia järjestelyjä, jolla suojattaisiin yritystoimintaa huomattavalta vahingolta.

ii) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon sitä seikkaa, että vaikka kyse olisi sellaisesta lainsäädäntötoimesta, jota sovelletaan tiettyihin tarjoajiin yleensä, tämä ei estä sitä, että lainsäädäntötoimi koskisi tietyissä olosuhteissa joitakin talouselämän toimijoita yksittäin.

- iii) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rinnastanut olemassaolevien neljän maailmanlaajuisen CRS-operaattorin aseman kaikkien muiden kyseisillä markkinoilla toimivien operaattorien kuten järjestelmän tarjoajien, lentoyhtiöiden tai käyttäjien asemaan, missä yhteydessä se ei ole noudattanut yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytäntöä eikä etenkin yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Bock ja Piraiki-Patraiki antamaa tuomiota.
- b) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan, että poikkeukselliset taloudelliset olosuhteet eivät merkitse sitä, että riidanalainen toimenpide koskisi kantajia erikseen
- i) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole noudattanut asioissa Codorniu vastaan neuvosto ja Extrament Industrie vastaan neuvosto vahvistamiaan periaatteita, joita se ja yhteisöjen tuomioistuin myöhemmin noudattivat ja/tai se ei ole erottanut kyseisiä asioita riittävällä tavalla tai kokonaan.
- ii) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon asiassa T-60/96, Merck ym., antamaansa tuomiota.

(¹) EYVL C 226, 7.8.1999, s. 34.

Euroopan yhteisöjen komission 27.2.2001 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-98/01)

(2001/C 134/13)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 27.2.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Frank Benyon ja Maria Patakia, prosessioitoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- a) toteaa, että säännökset, joilla rajoitetaan äänioikeutettuihin osakkeisiin liittyvää vaikutusvaltaa BAA plc -nimisessä yhtiössä (yhtiöjärjestyksen 40 kohta) ja joissa määrätään lupamenettelystä yhtiön tiettyjen varojen ja tytäryhtiöitä koskevan määräysvallan luovuttamisen sekä yhtiön purkamisen (yhtiöjärjestyksen 10 kohta) osalta, ovat ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 43 ja 56 artiklan kanssa.
- b) velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

BAA:n yhtiöjärjestyksen 40 kohdalla, jolla estetään se, ettei kenenkään määräysvalta yhtiössä voi olla enempää kuin 15 prosenttia, rajoitetaan portfoliosijoituksia ja suoria investointeja ja yhtä lailla sijoittautumista: tällaiset rajoitukset kuuluvat EY:n perustamissopimuksen 56 ja 43 artiklan soveltamisalaan. Vaikka rajoitus ei olisikaan nimenomaisesti syrjivä, tällaisen rajoituksen, joka voi vaikeuttaa näiden vapauksien käyttämistä, on oltava kuitenkin perusteltu ”yleistä etua koskevien pakottavien vaatimusten täyttämiseksi” ja sen on oltava näihin vaatimuksiin nähden välttämätön ja asianmukainen.

Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät ole näyttäneet, että kyse olisi sellaisista yleistä etua koskevista pakottavista vaatimuksista, joita olisi suojattava erityisosakkeeseen liittyvillä oikeuksilla ja kantaosakkeita koskevalla 15 prosentin rajalla, eivätkä näin ollen erityisestikään sitä, että kyseiset rajoitukset olisivat suhteellisia, ja tämän perusteella on syytä päätellä, että pääomien vapaalle liikkuvuudelle ja sijoittautumisvapaudelle asetetut rajoitukset ovat ristiriidassa jäsenvaltiolle perustamissopimuksen 43 artiklan ja 56 artiklan nojalla kuuluvien velvollisuuksien kanssa.

Perustamissopimuksen rikkomisesta voi olla kyse silloin kun jäsenvaltio asettaa sijoittautumista tai pääoman liikkumista koskevia rajoituksia, tekipä se tämän miten tahansa. BAA:n osalta valtio toteutti yritysoikeuden tarjoamien mekanismien avulla käyttöön otetut toimenpiteet julkisen vallan käyttäjänä ja niiden tarkoituksena on selvästikin pysyä tällaisina, koska BAA:n yhtiöjärjestyksen 10.1 kohdan mukaan erityisosake voidaan siirtää ainoastaan tietyille viranomaisahoille (”one of Her Majesty’s Secretaries of State, another Minister of the Crown or any other person acting on behalf of the Crown”). Näin ollen ja erityisesti yhteisön oikeuden yhdenmukaisuuden ja ensisijaisuuden turvaamiseksi se, että jäsenvaltio, joka toteuttaa yritysoikeuden nojalla järjestelyjä, joilla rajoitetaan perustamissopimuksen mukaisia vapauksia, ei voi missään tapauksessa välttää sitä, etteikö tällaisten rajoitusten yhteensoveltuvuutta perustamissopimukseen voitaisi myöhemmin ottaa tarkasteltavaksi.

Tällaisen tarkastelun jälkeen komissio on tullut siihen lopputulokseen, että BAA:n yhtiöjärjestyksen 10 ja 40 kohdassa olevat rajoitukset eivät ole perustamissopimuksen sijoittautumisvapautta ja pääoman liikkumisen vapautta koskevien 43 ja 56 artiklan määräysten mukaisia.

House of Lordsin 8.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Consorzio del Prosciutto Di Parma 2) Salumificio S. Rita S.P.A. vastaan 1) ASDA Stores Limited 2) Hygrade Foods Limited

(Asia C-108/01)

(2001/C 134/14)

House of Lords on pyytänyt 8.2.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.3.2001, Eu-